

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104516,Janusz-Gluchowski-ur-6-sierpnia-1888-w-Bukowej-zm-11-czerwca-1964-w-Londynie-gen.html>
24.04.2024, 18:09

Janusz Głuchowski (ur. 6 sierpnia 1888 w Bukowej, zm. 11 czerwca 1964 w Londynie) - generał dywizji.

W czasie ofensywy od 16 do 25 września 1920 z rejonu Gnitej Lipy na Tarnopol i Zastaw odznaczył się płk-brygadier Głuchowski celowym i bardzo skutecznym użyciem 1 Brygady Jazdy. (...) w bitwie pod Zastawiem (...) używając całej brygady do ataku przeciw 10-kroć silniejszemu nieprzyjacielowi, rozgromił go całkowicie, biorąc kilka tysięcy w niewolę, zdobywając armaty i kilkadziesiąt karabinów maszynowych. Setki trupów nieprzyjacielskich pokryło pole bitwy - resztki uciekły w popłochu. Atakiem tym przyczynił się płk Głuchowski do zakończenia ofensywy i osiągnięcia węzłowego punktu Szepietówki. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 24 października 1920)

Od lutego 1905 do grudnia 1908 w Organizacji Bojowej PPS. Od 1908 w Belgii, studiował na uniwersytecie w Liège (Leodium) gdzie w sierpniu 1909 wraz z Tadeuszem Piskorem założył Związek Walki Czynnej, później Związek Strzelecki. Od 2 sierpnia 1914 w patrolu Władysława Beliny-Prażmowskiego (tzw. Siódemka Beliny), następnie do 1917 w 1 Pułku Ułanów Legionów Polskich (dowódca plutonu, szwadronu, dywizjonu i ostatni dowódca pułku). Od listopada 1918 w Wojsku Polskim, twórca i pierwszy dowódca 7 Pułk Ułanów Lubelskich. Od lipca 1920 dowódca I Brygady Jazdy, od października 1925 dowódca 4 Dywizji Kawalerii. W latach 1930-1933 komendant Centrum Wyższych Studiów Wojskowych, 1933-1935 dowódca Okręgu Korpusu X, 1935-1939 I wiceminister spraw wojskowych. Po kampanii 1939 internowany w Rumunii, skąd w październiku 1940 przedostał się do Palestyny, a w lutym

Janusz Głuchowski

1941 do Londynu. Od marca tr. generał do zleceń Naczelnego Wodza, od października 1941 dowódca Brygady Szkolnej w Szkocji. Od września 1943 do września 1945 dowódca Jednostek Wojska w Wielkiej Brytanii. Pozostał na emigracji. Był jednym z twórców, a następnie prezesem Instytutu Józefa Piłsudskiego w Londynie. Pochowany na Cmentarzu Brompton w Londynie. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 576).

Awanse: porucznik (1914), rotmistrz (1916), major (1918), pułkownik (1920), generał brygady (1927), generał dywizji (1945).

Bibliografia

W.K. Cygan, *Oficerowie Legionów Polskich 1914–1917. Słownik biograficzny*, T. II, Warszawa 2005, s. 31–33; T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 37.